

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. S. 2016-12-20 PRAŠYMO**

2017 m. vasario 20 d. Nr. S-37 (7-296/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
R. M.

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojui ir mokesčių administratoriaus
atstovui nedalyvaujant

2017 m. sausio 24 d. posėdyje išnagrinėjusi A. S. (toliau – Pareiškėjas) 2016-12-20 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-09-22 sprendimui Nr. 68-273 apskūsti, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-09-22 sprendimu Nr. 68-273 dėl Pareiškėjo 2016-07-14 skundo patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-07-01 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-417, kuriuo nurodyta Pareiškėjui sumokėti į valstybės biudžetą 2239,63 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 1430,09 Eur GPM delspinigius, 10 proc. 224 Eur GPM baudą.

Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-273 su 2016-09-22 lydraščiu Nr. (24.6-31-5)-R-5977 buvo išsiųstas Pareiškėjui 2016-09-23 registruotu laišku (RN304897480LT) jo paties 2016-07-14 skunde nurodytu adresu: (*duomenys neskelbtini*) Pašto įstaigai sprendimas įteiktas 2016-09-23 (AB Lietuvos pašto įteiktų siųsti registruotų laiškų 2016-09-23 sąrašas Nr. /57-332-6993). Iš AB Lietuvos pašto 2016-09-23 registruotų laiškų išsiuntimo sąrašo Nr. 173 matyti, jog Pareiškėjui skirtas laiškas buvo gražintas siuntėjui (Inspekcijai) 2016-10-31.

Inspekcija 2016-11-28 gavo Pareiškėjo 2016-11-22 nepasirašytą prašymą (registracijos Nr. MGS-2461), kuriame prašoma atsakymą dėl skundo siųsti adresu: (*duomenys neskelbtini*).

Pakartotinai Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-273 su 2016-12-01 raštu Nr. (24.6-31-5)-R-7704 buvo išsiųstas 2016-12-02 Pareiškėjui registruota pašto siunta (RN271464740LT) 2016-11-22 prašyme nurodytu adresu: (*duomenys neskelbtini*). Pagal AB Lietuvos pašto duomenis Pareiškėjas minėtą Inspekcijos siuntą gavo 2016-12-12 (AB Lietuvos pašto įteiktų siųsti registruotų laiškų 2016-12-02 sąrašas Nr. /57-167-).

Pareiškėjas 2016-12-20 skundu kreipėsi į Mokestinių ginčų komisiją prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) dėl Inspekcijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-273 panaikinimo, skundo 4 punkte išdėstydamas prašymą atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą Inspekcijos 2016-09-22 sprendimui Nr. 68-273 apskūsti.

Pareiškėjas prašyme nurodo, jog nors Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-273 jam buvo išsiųstas 2016-09-23 registruota pašto siunta, tačiau jis sprendimo negavo ir jo turinys jam nežinomas. Pažymima, kad voko kopija patvirtina, kad Pareiškėjas sprendimą gavo tik 2016-12-05. Nuo šios datos, Pareiškėjo teigimu, jis nepraleido termino pateikti skundą Komisijai. Tačiau, jeigu Komisija laikytų, kad 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatyme Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) nustatytas terminas paduoti skundą yra praleistas, Pareiškėjas prašo terminą atnaujinti, nes jis praleistas dėl svarbių priežasčių (MAĮ 152 straipsnio 3 dalis). Pabrėžiama, kad Pareiškėjui nebuvo žinoma apie jo atžvilgiu priimtą 2016-09-22 sprendimą, todėl jis neturėjo objektyvios galimybės pateikti skundą. Teigiama, kad termino skundui paduoti neatnaujinimas nepagrįstai užkirstų Pareiškėjui galimybę realizuoti savo teisę skūsti Inspekcijos priimtą sprendimą.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo 2016-12-20 skunde išdėstytas prašymas atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos 2016-09-22 sprendimui Nr. 68-273 apskūsti netenkintinas.

MAĮ 152 str. 2 dalyje nustatyta, kad skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas. Iš nurodyto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti. Tai ikiteisiminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė (MAĮ 152 str. 3 dalis).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), aiškindamas MAĮ 152 str. 3 dalies nuostatą, savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. teisę apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį viešojo administravimo subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (pavyzdžiui: 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/2010, 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-261-147/2012, 2015-03-17 sprendimas adm. byloje Nr. A-317-143/2015). LVAT, sprenddamas praleisto termino atnaujinimo klausimus pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatą, savo praktikoje taip pat yra konstatavęs, jog įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisinių santykių stabilumą, todėl praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik išimtiniais atvejais, jeigu jo praleidimo priežastys tikrai buvo svarbios, ekstraordinarios (2012-09-19 LVAT praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimo, publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2012, Nr. 23, 63 punktas; LVAT 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS-492-323/2013). Pareiškėjas visus

teiginius dėl termino praleidimo privalo pagrįsti objektyviais duomenimis (LVAT 2011-06-03 nutartis adm. byloje Nr. TA-858-44/2011, 2012-04-06 nutartis adm. byloje Nr. TA-492-6/2012).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežasties, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes (LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-573/2007, 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A-438-757/2010, 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A-261-347/2014).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, atsižvelgdama į aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą bei LVAT praktiką nagrinėjamam ginčui aktualiais klausimais, konstatuoja, jog nagrinėjamoje byloje nenustatytos aplinkybės, suteikiančios teisę atnaujinti Pareiškėjo 2016-12-20 skundo dėl Inspekcijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-273 padavimo terminą.

Iš byloje esančios medžiagos matyti, jog Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-273 Pareiškėjui jo paties 2016-07-14 skunde dėl Kauno AVMI 2016-07-01 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-417 nurodytu gyvenamosios vietos adresu: (*duomenys neskelbtini*), buvo išsiųstas registruotu laišku (RN304897480LT), kurį Inspekcija pašto įstaigai įteikė 2016-09-23 (tai patvirtina antspaudai AB Lietuvos pašto registruotų laiškų išsiuntimo sąrašė Nr. 173, AB Lietuvos pašto įteiktų siųsti registruotų laiškų 2016-09-23 sąrašė Nr. /57-332-6993). Šio laiško įteikimo Pareiškėjui diena laikytina penkta darbo diena, einanti po 2016-09-23, t. y. 2016-09-30 (MAĮ 164 str. 3 d.). Terminas minėtam Inspekcijos 2016-09-22 sprendimui apskūsti skaičiuojamas nuo 2016-10-01 ir pasibaigia 2016-10-20 (imtinai). Pareiškėjas skundą dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo kartu su sutuoktine E. S. Komisijai (per Inspekciją) pateikė 2016-12-21 (tai patvirtina pašto spaudas ant voko, kuriame gautas Pareiškėjo kartu su sutuoktine 2016-12-20 skundas Komisijai dėl Inspekcijos sprendimo). Taigi, Pareiškėjas skundą dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo Komisijai pateikė praleidęs MAĮ 152 str. 2 dalyje įtvirtintą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą.

Pateiktame prašyme atnaujinti skundo dėl ginčijamo 2016-09-22 Inspekcijos sprendimo Nr. 68-273 padavimo terminą Pareiškėjas nurodo, kad minėtą sprendimą faktiškai gavo tik 2016-12-05. Svarbiomis termino praleidimo priežastimis Pareiškėjas nurodo aplinkybes, kad Inspekcijos sprendimo, siųsto 2016-09-23 registruota pašto siunta, jis negavo, jam nebuvo žinoma apie jo atžvilgiu priimtą 2016-09-22 sprendimą ir jo turinį, todėl jis neturėjo objektyvios galimybės pateikti skundą. Pareiškėjas pažymi, kad, 2016-12-05 gavęs Inspekcijos 2016-09-22 sprendimą, skundą Komisijai pateikė per MAĮ 152 str. 2 dalyje nustatytą terminą.

Komisija, vertindama Pareiškėjo nurodytas aplinkybes, pabrėžia, kad Inspekcija skundžiamą sprendimą Pareiškėjui išsiuntė vienu iš MAĮ 164 str. 1 dalyje reglamentuotų dokumentų mokesčių mokėtojui įteikimo būdų – siunčiant registruotu laišku (registruota pašto siunta RN304897480LT buvo išsiųsta Pareiškėjo skunde nurodytu adresu, kuri, nepavykus jos įteikti gavėjui, buvo grąžinta Inspekcijai). Pagal MAĮ 164 str. 3 dalies nuostatas registruotu laišku dokumentai siunčiami pagal mokesčių mokėtojo registre nurodytą mokesčių mokėtojo

adresą arba mokesčių mokėtojo nurodytą adresą korespondencijai gauti. Tais atvejais, kai minėtų duomenų mokesčių administratorius neturi, dokumentai siunčiami pagal atitinkamame registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą. Dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos. Pažymėtina, jog duomenų apie tai, kad Pareiškėjo adresas mokestinį ginčą nagrinėjant centrinio mokesčių administratoriaus įstaigoje būtų pasikeitęs, byloje nėra (pagal MAĮ 149 straipsnį mokesčių mokėtojas *privalo* pranešti ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai apie savo adreso pasikeitimą mokestinio ginčo proceso metu). Tik 2016-11-28 Inspekcijos gautame 2016-11-22 prašyme Pareiškėjas paprašė pateikti skundžiamą Inspekcijos sprendimą nauju adresu: (*duomenys neskelbtini*).

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, patvirtinančias, jog Inspekcijos 2016-09-22 sprendimas Nr. 68-273 pagal aukščiau nurodytas MAĮ nuostatas buvo tinkamai išsiųstas ir laikomas įteiktu Pareiškėjui, sprendžiant termino skundai paduoti atnaujinimo klausimą vertintina, ar Pareiškėjo elgesys siekiant įgyvendinti savo teisę apskūsti Inspekcijos sprendimą neturi aplaidumo ar piktnaudžiavimo jam suteiktomis teisėmis požymių. Pozicijos, kai atsižvelgiama į MAĮ 164 str. 3 dalyje įtvirtintą taisyklę, o ne pirmenybė teikiama faktiniam sprendimo mokesčių mokėtojui įteikimui, tokiu būdu vertinant mokesčių mokėtojo elgesį siekiant įgyvendinti savo teisę apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą, laikosi ir LVAT (pavyzdžiui, 2017-02-02 nutartis adm. byloje Nr. eA-190-492/2017). Pastebėtina, kad jau nuo 2001 metų MAĮ (buvusio MAĮ 56 str. norma, priimta 2001-06-26 MAĮ pakeitimo ir papildomo įstatymu Nr. IX-394) buvo įtvirtinta nuostata, kad tuo atveju, kai sprendimas yra siunčiamas registruotu laišku, jo įteikimo diena laikoma penktoji darbo diena po išsiuntimo. Šios normos atsiradimas nebuvo atsitiktinis. Nustatant būtent tokią sprendimų įteikimo momento (nuo kurio skaičiuojamas terminas skundai paduoti) skaičiavimo tvarką ir ją tiesiogiai bei aiškiai įtvirtinant įstatyme, buvo siekiama užkirsti kelią mokesčių mokėtojų piktnaudžiavimui, neatsiimant sprendimų, tokiu būdu vilkinant ginčo procesą, atidedant skundų pateikimo terminus ir pan. Paminėtina, kad dėl šios normos konstitucingumo yra pasisakęs ir Lietuvos Konstitucinis Teismas 2003-11-17 nutarime. Minėtame nutarime teismas įvertino aplinkybes, susijusias su bendromis mokesčių mokėtojų pareigomis, pašto veikla, taip pat gyventojų gyvenamosios vietos deklaravimu. Nutarime, atsižvelgiant į tai, kad asmenys privalo deklaruoti gyvenamąją vietą; turi konstitucinę pareigą sąžiningai mokėti mokesčius, patys būti suinteresuoti, kad mokesčiai būtų apskaičiuojami teisingai ir kad mokesčių mokėtojas galėtų laiku pasinaudoti savo teisių gynyba, taip pat į kitas aplinkybes, konstatuota, kad ši norma neprieštarauja Konstitucijoje įtvirtintam teisinės valstybės principui. Atitinkamai analogiška nuostata buvo įtvirtinta ir naujosios MAĮ redakcijos, įsigaliojusios nuo 2004-05-01, 164 str. 3 dalyje. Todėl situacija, kai skundo padavimo termino skaičiavimas išimtinai siejamas su faktiniu sprendimo gavimu, jį siunčiant antrąjį (ar dar paskesnį) kartą, mokesčių mokėtojui nesidomint operatyviu sprendimo atsiėmimu ir nenurodant jokių priežasčių, dėl kurių sprendimas nebuvo įteiktas ar mokesčių mokėtojas jo neatsiėmė, jį siunčiant pirmąjį kartą, daro MAĮ 164 str. 3 dalies normą neatitinkančia įstatymo leidėjo tikslų, iškeltų ją įtvirtinant, bei sudaro prielaidas mokėtojams piktnaudžiauti skundo padavimo galimybėmis, ypačingai tais atvejais, kai mokesčių mokėtojais dėl pakartotinio sprendimo išsiuntimo (įteikimo) kreipiasi praėjus keletui mėnesių ar net metams nuo mokestinio ginčo inicijavimo. Tokiu atveju mokėtojais, kurie nesidomi savo inicijuoto ginčo baigtimi, be pateisinančių priežasčių neatsiima jiems adresuotos korespondencijos, o vėliau skundo padavimo terminą siekia skaičiuoti nuo pakartotinai išsiųsto sprendimo gavimo momento, atsiduria nevienodoje padėtyje su tais mokesčių mokėtojais, kurie domisi savo ginčo baigtimi, jiems adresuota korespondencija ir ją atsiima.

LVAT praktikoje (kaip ir visų Lietuvos teismų praktikoje) procesinių terminų atnaujinimas įprastai siejamas su išskirtinėmis, nuo mokesčių mokėtojo valios nepriklausančiomis priežastimis, sutrukdžiusiomis mokesčių mokėtojui laiku pasinaudoti teise apskusti mokesčių administratoriaus ar kito subjekto sprendimą. Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas sprendimo neapskundimą laiku motyvuoja tuo, kad jis Inspekcijos 2016-09-23 registruota pašto siunta siūsto Inspekcijos sprendimo negavo, todėl jam nebuvo žinoma apie jo atžvilgiu priimtą Inspekcijos sprendimą dėl jo skundo ir apie šio sprendimo turinį. Pareiškėjo teigimu, jis neturėjo jokios objektyvios galimybės anksčiau pateikti skundo. Iš byloje pateiktos medžiagos matyti, kad Inspekcijos Pareiškėjo skunde nurodytu adresu išsiūstas sprendimas siuntėjui – Inspekcijai buvo grąžintas 2016-10-31, nurodant grąžinimo priežastį – neatsiėmė (Inspekcijos 2017-01-05 raštas Nr. (24.10-31-5)-R-86). Šios ir Pareiškėjo skunde nurodytos aplinkybės rodo, kad Inspekcijos sprendimo negavimo priežastis – mokesčių mokėtojo neveikimas, neatsiimant sprendimo pašto įstaigoje. Šis veiksmas (tai yra mokesčių mokėtojui adresuotos siuntos, ją išsiuntus paties mokesčių mokėtojo nurodytu adresu, atsiėmimas / neatsiėmimas) yra subjektyvus veiksmas, kuris priklauso nuo mokesčių mokėtojo valios, nebent mokesčių mokėtojas nurodo objektyvias priežastis, kurios sutrukdė mokesčių mokėtojui šį veiksma atlikti. Ginčo atveju mokesčių mokėtojas nenurodė jokių objektyvių priežasčių, kurios sutrukdė jam atsiimti Inspekcijos Pareiškėjo skunde nurodytu adresu siūstą sprendimą, ar per MAĮ įtvirtintą centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo priėmimo terminą pasidomėti jo paties inicijuoto mokestinio ginčo baigtimi ir jame priimtu sprendimu. Pareiškėjas dėl jo Inspekcijai paduoto 2016-07-14 skundo dėl Kauno AVMI 2016-07-01 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-417 (skundas Kauno AVMI gautas 2016-07-18) nagrinėjimo eigos ir priimto sprendimo pasidomėjo tik praėjus daugiau nei keturiems mėnesiams po skundo padavimo (Pareiškėjas į mokesčių administratoriaus įstaigą su prašymu pakartotinai išsiūsti sprendimą kitu adresu kreipėsi tik 2016 m. lapkričio 23 d.). Svarbių, nuo jo valios nepriklaususių priežasčių, sutrukdžiusių laiku pasidomėti skundo nagrinėjimu ir bylos baigtimi, Pareiškėjas nenurodė. Kaip minėta, skundžiamas Inspekcijos sprendimas Pareiškėjui išsiūstas 2016-09-23. MAĮ 154 str. 3 dalyje įtvirtinti mokesčių mokėtojų skundų dėl mokestinio ginčo nagrinėjimo centriniame mokesčių administracijoje (Inspekcijoje) terminai (30 ir 60 dienų nuo skundo gavimo dienos). Taigi, Pareiškėjo teiginiai, jog jis objektyviai negalėjo žinoti apie priimtą jo atžvilgiu Inspekcijos sprendimą, atmestini kaip nepagrįsti. Pats Pareiškėjas turėjo pareigą laiku rūpintis ir domėtis jo Inspekcijai pateikto skundo nagrinėjimu ir sprendimo priėmimu, nurodant teisingą savo gyvenamosios vietos (ar korespondencijos) adresą sprendimui atsiųsti.

Komisijos vertinimu, nustatytos aukščiau aprašytos aplinkybės sudaro pagrindą teigti, jog Pareiškėjas, siekdamas įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos sprendimą, nebuvo pakankamai rūpestingas, sąžiningas ir atidus. Sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvai neatsiejami nuo reikalavimo aktyviai siekti savo pažeistų teisių gynimo. Šio reikalavimo neatitinka suinteresuoto asmens pasyvumas ir procesinis neveikimas. Asmenys, inicijuodami ginčą, turi ne tik teises, bet ir pareigas, tokias kaip: sąžiningai naudotis ir nepiktnaudžiauti jiems priklausančiomis procesinėmis teisėmis, rūpintis greitu bylos išnagrinėjimu, rūpestingai ir laiku pateikti įrodymus ir argumentus. LVAT ne kartą akcentavo, kad pareiškėjas, siekdamas aktyviai ginti savo teises ir interesus, gali domėtis administracinės bylos baigtimi, kreiptis į teismą dėl tokios informacijos jam suteikimo, teismo sprendimo nuorašo gavimo kitokiu, greitesniu būdu nei paštas (pavyzdžiui, faksimiliniu laišku) ir tokiu būdu parengti bei paduoti apeliacinį skundą teismui iki įstatymo nustatyto apskundimo termino pabaigos (pavyzdžiui: 2012-02-17 nutartis adm. byloje Nr. TA-146-21/2012, 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS-492-323/2013).

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, nustačiusi, kad Pareiškėjo elgesys neatitiko sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvų, atsižvelgdama į aukščiau minėtą LVAT

praktiką, konstatuoja, jog Pareiškėjo nurodytos priežastys, dėl kurių jis praleido terminą Inspekcijos sprendimui apskūsti, nagrinėjamu atveju nelaikytinos svarbiomis. Todėl Pareiškėjo prašymas atnaujinti praleistą terminą skundai dėl Inspekcijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-273 paduoti netenkintinas, šis Pareiškėjo skundas laikytinas nepaduotu ir grąžintinas Pareiškėjui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Neatnaujinti termino Pareiškėjo 2016-12-20 skundai dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-09-22 sprendimo Nr. 68-273 paduoti, šį skundą laikyti nepaduotu ir grąžinti Pareiškėjui.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 7 dalį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo gavimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene